

Na podzim vlály v Ženevě opět vlajky Červeného kříže

Náš svět. Tvůj čin.
XXXI. Mezinárodní konference ČK&ČP
Ženeva, 23. listopad – 1. prosinec 2011 – Pro lidstvo

Na přelomu loňského listopadu a prosince hostila Ženeva, vyzdobená vlajkami Červeného kříže, účastníky jednání vrcholných orgánů Mezinárodního hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce. Ve dnech 23.11. až 1.12.2011 zde postupně zasedalo **Valné shromáždění Mezinárodní federace ČK&ČP, Rada delegátů ČK&ČP** a nejvyšší orgán našeho hnutí – **Mezinárodní konference ČK&ČP**.

Věnujme nejprve pozornost nejdůležitějšímu zasedání – tedy **XXXI. Mezinárodní konferenci ČK&ČP**. Specifikem tohoto orgánu, trvajícím již od ustavujících zasedání v r. 1863 (rovněž v Ženevě), je jeho složení: účastní se **vládní delegace států** – signatářů Ženevských úmluv, delegace **Mezinárodního výboru Červeného kříže, národních společností Červeného kříže (Č. půlměsíce, Davidovy hvězdy) a delegace jejich Federace**.

Z české republiky se krom **delegace ČČK** ve složení **M. Jukl**, prezident ČČK, **J. Konečný**, ředitel Úřadu ČČK a **O. Šiková** z Úřadu ČČK zúčastnila **delegace vlády ČR** tvořená **J. Reinišovou**, vrchní ředitelkou ministerstva zahraničí, **K. Sequecovou**, velvyslankyní ČR při OSN a ostatních mezinárodních organizacích v Ženevě, **M. Dufkem** a **P. Rybákem** z ministerstva zahraničí, **P. Ochmannovou** z ministerstva obrany a **J. Fexou** z ministerstva zdravotnictví. Konference se zúčastnilo celkem **320 delegací a 1.714 delegátů**.

Na začátku Konference vystoupili s poselstvími prezident MVČK **J. Kellenberger** a prezident MFČK&ČP **T. Konoe**. O tématech a výzvách Konference vypovídal její

slogan **Náš svět. Tvůj čin. Pro lidstvo** s podtitulem **Svět není v pořádku, je čas na tvůj čin.**

Toto motto zdůrazňuje globální charakter naší organizace, její spoluzodpovědnost za dění na humanitárním poli, neutěšenou humanitární situaci světa, ale především vyzývá k **aktivním činům ve prospěch lidstva** všechny účastníky a - v duchu principu dobrovolnosti - i ty, kteří stojí mimo naše Hnutí, aby se spolu s námi do pomoci lidstvu zapojili...

Čtveřice **hlavních témat**, která byla vybrána jako nejnaléhavější, byly

- Posilování mezinárodního humanitárního práva
 - o Mezinárodní humanitární právo a výzvy současných ozbrojených konfliktů
 - o Posilování právní ochrany obětí ozbrojených konfliktů

- o Zdravotní péče v nebezpečí
 - o Nerovnost přístupu ke zdravotní péči v případě žen a dětí
 - **Migrace:** zajištění důstojného přístupu, respektu k různosti a sociální začleňování
 - **Mezinárodní právo reakce na katastrofy**
 - o Poskytování nouzového a tranzitního ubytování obětem přírodních katastrof
 - o Implementace doporučení pro poskytování mezinárodní pomoci při katastrofách
 - o Posilování právního rámce pro zmírňování následků katastrof a pomocné práce
 - Posilování pomocné role národních společností, rozvoj dobrovolnictví
- Každému z těchto okruhů byly věnovány také semináře a zasedání sekcí Konference. Konference pak, s využitím i přípravné práce Rady delegátů ČK&ČP přijala celkem sedm **rezolucí**, všechny konsenzuálně, a to v těchto oblastech:

- Implementace MHP
 - o Zajištění přístupu civilistů k humanitární pomoci za ozbrojených konfliktů
 - o Zajištění specifické ochrany určitým kategoriím osob, zejména dětem, ženám a osobám s postižením
 - o Zajištění ochrany novinářům a role médií ve vztahu k MHP
 - o Posílení inkorporace MHP a postihu vážných porušení MHP do nár. legislativy
 - o Kontrola přesunů zbraní
- Posílení právní ochrany obětí ozbrojených konfliktů
- Posílení pomocné role Národních společností a role dobrovolnictví
- Respekt a ochrana zdravotní péče
- Migrace
- Odstraňování nerovnosti v přístupu ke zdravotní péči

- Posílení právního rámce zmírňování následků katastrof, reakci na katastrofy a pomocné práce

Na Konferenci byly dále zhodnoceny **závazky účastníků** předchozího zasedání, které se konalo také v Ženevě, a to r. 2007.

V závěru učinili účastníci Konference **nové závazky** pro období příštích čtyř let. Vláda ČR se mimo jiné zavázala k dalšímu rozvoji šíření mezinárodního humanitárního práva, a to ve spolupráci s ČČK, se kterým bude také spolupracovat na zhodnocení právní úpravy poskytování pomoci při katastrofách. Dále se ČR zavázala podporovat humanitární činnost ČČK a jeho rozvoj.

ČČK se ve svých závazcích přihlásil k připravenosti spolupracovat s vládou ČR na plnění jejich závazků.

Za zmínku stojí několik čísel, která na ženevských jednáních zazněla:

- **187** – tolik je dnes národních společností Mezinárodního hnutí ČK&ČP (přibyl Maledivský ČP)
- **13.100.000** – tolik aktivních dobrovolníků národních společností pomá-

halo v loňském roce. Jejich dobrovolná služba měla hodnotu **120 miliard Kč**.

- **52.000.000** – tolika potřebným lidem se v minulém dvouletí dostalo pomoci od Mezinárodního výboru ČK a Mezinárodní federace ČK&ČP
- **27.000.000.000** – tolik činí v korunách předpokládaný rozsah pomoci směřující z Ženevy do světa v letošním roce

V rámci Konference uspořádal Japonský ČK **děkovné setkání národních společností**, které mu poskytly pomoc při loňském ničivém zemětřesení. Její objem byl v přepočtu 13 miliard Kč – od ČČK putovalo do této ostrovní země 12 milionů Kč (Poděkování vidíte na obrázku).

Na Konferenci oznámil svůj odchod na odpočinek (k 1.7.2012) **J. Kellenberger**, který stál po 12 let v čele MVČK. Při setkání s ním mu prezident ČČK tlumočil poděkování za jeho zásluhy o rozvoj MHP. J. Kellenberger navštívil v r. 2009 Český červený kříž a je nositelem *Medaile A. Masarykové*, čehož si podnes váží.

Pozornost jednání byla upřena i k problematice **jaderných zbraní**. Český červe-

ný kříž spolupředložil spolu s 28 dalšími národními společnostmi *Radě delegátů ČK&ČP* návrh rezoluce usilující o kroky k úplnému zákazu jaderných zbraní a zničení jejich zásob.

Jedenáct dní jednání a doprovodných aktivit nelze stručně na prostoru Novin ČK popsat. Podrobněji se o nich můžete dočíst na www.cervenkykruz.eu v sekci *Aktuality*.

Pro členy, zaměstnance a dobrovolníky Českého červeného kříže z ženevských jednání vyplývá nutnost chápat ČČK jako součást globální organizace, která se svými 187 národními společnostmi věnuje každodenním problémům, které se sice diametrálně liší svým rozsahem i svou podstatou, společenskými a ekonomickými podmínkami, v nichž se odehrávají, ale které i přes tuto rozmanitost spojuje jediné, a tím je *člověk*, který trpí a kterému se musíme – v rámci stejně tak rozmanitých možností, které každý z nás a každá národní společnost má – snažit pomoci. **Je čas na náš čin. Pro lidstvo.**

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.,
prezident ČČK ■

BLAHOPŘEJEME K ŽIVOTNÍM JUBILEM

Svěží jubilant doktor Miloslav Hlach

Druhý svátek vánoční - 26. 12. 2011 byl dnem, kdy **MUDr. Miloslav Hlach** z Českých Budějovic oslavil vzácné životní jubileum – své **90. narozeniny**, jichž se dožil v plné tělesné a duševní svěžesti. Mezi gratulanty nechyběl ředitel Úřadu ČČK RNDr. Josef Konečný.

MUDr.Hlach s ředitelkou ÚOS ČČK České Budějovice Hanou Vacovskou

MUDr.Hlach od roku 1969, plných 10 let vykonával velmi úspěšně funkci **předsedy Českého výboru ČSČK**. Dá se říci, že byl historicky prvním předsedou Českého červeného kříže – a to téměř čtvrt století před vznikem České republiky.

A to těch kulatých a těžko uvěřitelných jubileí slavil v závěru loňského roku doktor Hlach více. Před **80** lety se stal členem Dorostu ČSČK, před **60** lety poprvé vstoupil do budovy Červeného kříže v rodných Českých Budějovicích, kde je dodnes velmi aktivním členem Oblastní výkonné rady ČČK.

Dlouhá léta - až do svých 78 let pracoval jako chirurg, zastával významné funkce ve zdravotnictví, přednášel budoucím zdravotním sestřám i lékařům, téměř půl století učil na Střední zdravotnické škole

v Českých Budějovicích. Působil tři měsíce jako lékař v Indii, ale také 2,5 roku pracoval na evropské centrále Světové zdravotnické organizace v dánské Kodani.

Má úžasný smysl pro humor, mluví plyně čtyřmi jazyky (anglicky, francouzsky, německy, rusky), patří jako většina lékařů mezi nimrody, věnuje se celý život aktivně turistice v rámci Klubu přátel města České Budějovice.

Ale jeho největší celoživotní láskou byl, je a bude zcela jistě až do konce života – **Červený kříž**, v jehož prospěch odvedl největší kus práce. A za to mu patří obrovské poděkování všech „červenokřížáků“. A samozřejmě také přání především pevného zdraví do dalších let.

Mgr. Josef Švejnoha ■

40. let činnosti ČSČK – ČČK na Českobudějovicku

OS ČČK Č. Budějovice 28. prosince 2011 bilancoval 40 let své úspěšné činnosti v regionu za účasti 70 svých nejváženějších funkcionářů, členů, dobrovolníků, partnerů i pracovníků, které poctil přítomností i ředitel Úřadu ČČK pan RNDr. Konečný (viz. foto). Důvodem k zorganizování malé slavnosti bylo několik významných životních jubileí funkcionářů OS ČČK - z nich nejvýznamnější byly úctyhodné

90. narozeniny nestora ČSČK-ČČK pana MUDr. Miloslava Hlacha – i 40 let v pro-

fesionálních službách Červenému kříži jeho současné ředitelky paní Hany Vacovské. Ovšem hlavním cílem bylo upozornit českobudějovickou veřejnost na poctivou, kontinuální a respektovanou práci ČČK v regionu, což se plně podařilo nejen díky přítomnosti regionální televize.

Hana Vacovská,
ředitelka ÚOS ČČK České Budějovice ■

BLAHOPŘÁNÍ K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Dne 5.1.2012 oslavil 80.narozeniny MUDr. Vladimír Valta, předseda Oblastní výkonné rady ČČK Litoměřice.

Od roku 1957 je členem ČČK, kde pracoval ve zdravotní komisi a vyškolil velké množství dobrovolných sester, i členů ČČK v první pomoci.

Od roku 1997 je předsedou Oblastní výkonné rady ČČK Litoměřice. Podílí se na řadě činností OS ČČK. Každoročně oceňujeme bezpříspěvkové dárcce krve a jeho poděkování s krásným proslovem tvoří nedílnou součást každého ocenění BDK. Jako host se zúčastňuje soutěží v první pomoci.

V roce 1999 pomáhal při organizaci výstavy u příležitosti výročí 80 let Československého červeného kříže v Okresním vlastivědném muzeu v Litoměřicích. Výstavu začal připravovat dva roky před jejím začátkem. Mezi exponáty výstavy byly dokumenty o vzniku Červeného kříže od bitvy u Solferina v roce 1859, až po současnost, dále materiály vázané ke vzniku národní

společnosti Československého Červeného kříže v roce 1919. Výstava seznámila veřejnost také se současnou činností ČČK a jejím materiálním vybavením.

Jeho velký zájem o historii ČČK je velmi dobře znám a rád se svými znalostmi seznamuje i další členy ČČK. V nedávné době to

Za OS ČČK přeje MUDr. Valtovi ředitelka Olga Šotnarová

byly dopisnice vydané Rakousko-Uherským ČČK v letech první světové války. Tyto dopisnice byly k dispozici zajatcům pracujícím na ruském venkově.

Navazuje spolupráci s MS ČČK, kde se každoročně zúčastňuje jejich zasedání, která jim zpríjemňuje poučnými a zajímavými přednáškami.

Jeho činnost v ČČK je velmi různorodá a záslužná.

Za jeho obětavou práci mu patří velký obdiv a poděkování. Do dalších let mu hodně zdraví, štěstí a životního elánu přeje Oblastní spolek ČČK Litoměřice.

MUDr. Vladimír Valta je od ustavujícího sjezdu Českého červeného kříže v roce 1993 až dosud aktivním členem Shromáždění delegátů ČČK, od roku 2005 je nositelem nejvyššího vyznamenání ČČK Medaile Aliče Masarykové.

Prezident ČČK RNDr. Marek Jukl a ředitel Úřadu ČČK RNDr. Josef Konečný spolu s pracovníky Úřadu ČČK se připojují k řadě gratulantů s přáním pevného zdraví, spokojenosti a radosti z „červenokřížské“ práce.

AKTUALITY – INFORMACE

Přijetí dárců krve na Pražském hradě

Opět po roce, dne 3.11.2011, byli na Pražském hradě přijati bezpříspěvkoví dárci krve v doprovodu představitelů ČČK.

Přijetí dárců - nositelů nejvyššího ocenění - Zlatého kříže ČČK I. třídy (za 160 bezplatných darů krve) první dámou v sídle českých králů a prezidentů se již stalo tradicí.

Paní Livia Klausová v rozhovoru s nimi ocenila jejich hluboce lidský čin a vyjádřila přesvědčení, že tato akce přispěje ke zvýšení morální prestiže bezpříspěvkového dárcovství krve a přispěje tak i k potřebnému získání dárců nových. Účastníci si vyslechli jazzové melodie v podání M.Kloučkové a V.Skalkové za

klavírního doprovodu E.Godovské. Součástí přijetí byla také prohlídka reprezentativních prostor Hradu, které jinak nejsou veřejnosti přístupné.

Mgr.Miroslava Jirůtková,
vedoucí programového oddělení
Úřadu ČČK ■

Informace ze zasedání Komor ČČK

Zasedání České komory ČČK se konalo 12. listopadu 2011 v Praze. Byly projednány zprávy: informace o činnosti Výkonné rady ČČK za uplynulé období a zpráva o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK za období od minulého zasedání

České komory v dubnu 2011. Diskuse se týkala zejména ekonomické situace, posílení funkce delegátů ČČK i otázky možné změny Stanov ČČK.

Moravskoslezská komora ČČK se uskutečnila 3. prosince 2011 v Přerově.

Kromě dvou hlavních zpráv se diskuse týkala projektů EU, spolupráce s Českou radou pro resuscitaci, práce pověřených OS ČČK, školení první pomoci a nových členských průkazů.

Zdena Kmoníčková, Úřad ČČK ■

16. zasedání Výkonné rady ČČK

Výkonná rada ČČK na svém zasedání 10.12.2011 projednala a schválila tyto dokumenty: časový plán zasedání Výkonných rad ČČK, Komor ČČK a SD ČČK v roce 2012, rámcový plán činnosti ČČK na rok 2012, plán zahraničních styků ČČK na rok 2012, pořadatele krajských

a republikových kol soutěží ČČK v první pomoci v roce 2012, normu „Instruktor HJ ČČK“, obsah „Kurzu psychosociální pomoci“, přidělení finančních příspěvků z Fondu humanity ČČK oblastním spolkům ČČK za pořádání republikových a ústředních akcí, mimořádné udělení

Zlatého kříže 2. třídy JUDr. Holubcovi z OS ČČK Ústí nad Labem, prodloužení splatnosti poskytnuté půjčky OS ČČK Brno-venkov a vzala na vědomí řadu informačních zpráv.

Zdena Kmoníčková, Úřad ČČK ■

OKÉNKO DO DĚTSKÉ ODBORNÉ LÉČEBNY V BUKOVANECH

Akreditace léčebny

Každé akreditované zdravotnické zařízení představuje ve své skupině poskytovatelů zdravotní péče pracoviště na kvalitativně nejvyšší úrovni.

Akreditované zařízení je zárukou kvalitní a bezpečné péče o pacienta, zpracování zdravotnických postupů, standardů a úkolů souvisejících s poskytováním následnou a dlouhodobou péčí.

Standardy určují postup a pravidla činnosti zdravotnického personálu od příjmu pacienta přes průběh hospitalizace až po jeho propuštění ze zdravotnického zařízení. Naplnění obsahu standardů hodnotí Spojená akreditační komise, o.p.s.

Projekt zvyšování kvality a bezpečí poskytovaných služeb je plánován a rozšířen do celého léčebného zařízení. Jedná se i o dovybavení zařízení technickými prostředky zejména v oblasti bezpečnosti práce při poskytování služeb a hygieny.

Celkové náklady na akreditaci léčebny se pohybují v řádech statisíců korun. Akreditovaných zařízení tohoto druhu není mnoho a mají předpoklad, že s nimi bude ze stran zdravotních pojišťoven uzavřena smlouva o úhradě poskytnuté péče. Tyto smlouvy se budou uzavírat na další období a to od 1.1.2013.

Přínosy akreditace

- Předpoklad uzavření smluv se Zdravotními pojišťovnami.
- Jistota pacientů v deklarovanou kvalitu nabídky, trvalý rozvoj systému zdra-

vozní péče podporovaný pravidelným dozorem.

- Neustálé zvyšování kvality péče, zvyšování odborné způsobilosti pracovníků a lepší technické zabezpečení činnosti.
- Volba pacientů, rozhodnout se pro péči poskytovanou akreditovanými a neakreditovanými subjekty.

Příprava akreditace probíhá již 2 roky, vrcholem příprav bude projevka akreditační komisí ve dnech 22. - 23.2.2012. Jejím výsledkem, v případě že léčebna uspěje, bude vydání certifikátu kvality Dětské odborné léčebně Ch.G.Masarykové v Bukovanech.

Václav Plecítý, DOL Bukovany ■

Z ČINNOSTI OS ČČK

Z činnosti OS ČČK Semily

V pátek 25.listopadu proběhlo v Jilemnickém EURESTU slavnostní předávání zlatých a stříbrných plaket MUDr. Jana Janského bezpříspěvkovým dárcům krve.

Červený kříž pro ně připravil krátký kulturní program v podobě módní přehlídky kterou provedl spolek paní a dívek z Jilemnice, dále pak vystoupila orientální tanečnice a program ukončila paní Slávka Hubačíková dvěma keronošskými poudačkami. Celou slavnost zahájila krátkou básní paní Františka Enklerová - poezie totiž k takové slavnostní události zcela určitě patří a dodá jí tu pravou vážnost. Po krátkém proslovu ředitelky úřadu oblastního spolku ČČK paní Zdenky Javůrkové začal zmíněný kulturní program. Celou akci provázela na harmoniku pan Josef Škoda . Akce se vydařila ke spokojenosti dárců i organizátorů.

Ve středu 26.října přijal pozvání mezi seniory starosta města ing. Miroslav Kubát. Ti co přišli se od starosty dozvěděli co se v našem městě děje a co nás bude čekat během příštího roku. Dotazů bylo dost

a pan starosta se snažil všechny podle svého vědomí a svědomí zodpovědět. Senioři si toto odpoledne s panem starostou chválili a byli rádi že mezi ně přišel a hlavně

viděl jak se baví a jak se o seniory členky Červeného kříže starají. On sám pak práci těchto tří členek paní Enklerové, Novotné a Prchalové ocenil a poděkoval jim za jejich zásluhou a dobrovolnou práci. Na další setkání se seniory připravily členky ČČK překvapení v podobě návštěvy policie ČR. Od komisaře nadpor.Bc.J. Šelega -

vedoucího obvodního oddělení policie ČR v Rokytnici na Jizerou a nadporučíka P. Řeháka - vrchního inspektora oddělení kriminalistické techniky policie ČR z územního odboru Semily se dozvěděli spoustu věcí o jejich práci.

Poslední setkání roku 2011 proběhlo 7.prosince, nechyběl stromeček a vánoční výzdoba. Na ukončení roku našly členky Červeného kříže pod stromečkem malé dárky od seniorů za jejich obětavost se kterou se o ně starají. Dík také patří panu Karlu Červinkovi za zákusky které jako dárek věnoval našim seniorům zdarma. Příští setkání je naplánováno na středu 18.ledna 2012.

Posledními akcemi roku 2011, které pořádal oblastní spolek bylo školení lyžařských instruktorů a Vánoční strom, který se v loňském roce pořadatelům vydařil, nechyběl ani živý beltém. Jsem velice ráda, že tradice, kterou jsem před lety započala nepřišla v zapomnění.

Javůrková Zdeňka,
ředitelka ÚOS ČČK Semily ■

Den otevřených dveří 2012

Tradičním Dnem otevřených dveří vstoupil do nového roku karlovarský Červený kříž, který druhý týden v lednu přivítal zájemce o činnost této organizace. Cestu k nám si našli lidé, které zajímala naše činnost, a někteří se stali i našimi novými členy.

Program, který byl zpestřen občerstvením a hudebním doprovodem, se opět zaměřil na výuku první pomoci v praxi - na manipulaci

s postiženým, přenášení a transport postiženého. V odpoledních hodinách jsme posluchače seznámili s novými trendy první pomoci; cílem bylo přiblížit první pomoc bez nutnosti používání pomůcek, ale i s jejich využitím, včetně praktického nácviku, a také orientaci ve složkách integrovaného systému, jejich přivolání a spolupráci s nimi.

Tradiční Den otevřených dveří i tentokrát přilákal desítky zájemců z řad veřejnosti. Všichni návštěvníci obdrželi během této akce něco pěkného na památku a zároveň si mohli udělat představu o činnosti Červeného kříže - o tom, že práce v naší organizaci je především týmová spolupráce, vzájemná pomoc a vníma-

vost jednoho vůči druhému. Poděkování patří všem, kdo se na zabezpečení Dne otevřených dveří podíleli - zaměstnancům, dobrovolníkům i sponzorům.

Ing. Michaela Sládková,
asistentka ředitelky
ÚOS ČČK K. Vary ■

Kronika MS ČČK Nový Bor

Můj dědeček, pan Josef Špachman, se narodil v únoru 1919. Vám „Křížákům“ asi nemusím připomínat, že přesně v této době byl založen i Český červený kříž. A možná i toto způsobilo tu magickou přitažlivost mezi dědečkem a ČČK.

Děda byl nejdříve řadovým členem, ale když u nás – v Novém Boru – v roce 1970 MS ukončila svou činnost, podlehl přemlouvání pí Klepové a opět ČČK v Novém Boru vzkřísil. Práce to nebyla jednoduchá, ale děda se odhodlaně popral s veškerými nástrahami a překonal všechny překážky. Činnost v ČČK se mu stala posláním. Nezlomilo ho ani když musel odejít z funkce předsedy a stát se „pouze“ jednatelem, ani když byl zamítnut návrh na jeho vyznamenání – to vše pouze z politických důvodů r. 1968 – 69. Naopak, MS ČČK a Josef Špachman se stali

stanovil. Soustředil maximum informací – hledal v různých archívech, pátral ve starých časopisech, v zápisech ze schůzí, v denících tehdejších členů, obcházel starousedlíky a v neposlední řadě čerpal samozřejmě i ze svých vzpomínek. Dlouho do noci pak ťukal na svém starém psacím stroji stránku po stránce – od r. 1945 až po současnost. Vše s neuvěřitelnou pečlivostí. Často se mu podařilo dohledat nějaké informace a tak se opět vracel k již napsanému, vkládal listy, vpsíval poznámky.

Aby byla Kronika čitelná a přístupná všem zájemcům, přepsala jsem mu ji na počítači. Čím déle jsem psala, tím více jsem žasla a dědečka obdivovala. Nejen nad jeho vytrvalostí s Kronikou, ale především nad jeho nadšením, láskou, trpělivostí a poctivostí s jakou se práci

v ČČK věnoval. Takových lidí je dnes už opravdu málo. Dědečkův sen byl vydat tuto Kroniku a zachovat ji pro potřeby skupiny. Přiznávám, že téměř stejně dlouho, jako dědeček kroniku tvořil, jsem ji já přepisovala / a dědeček dodával další roky

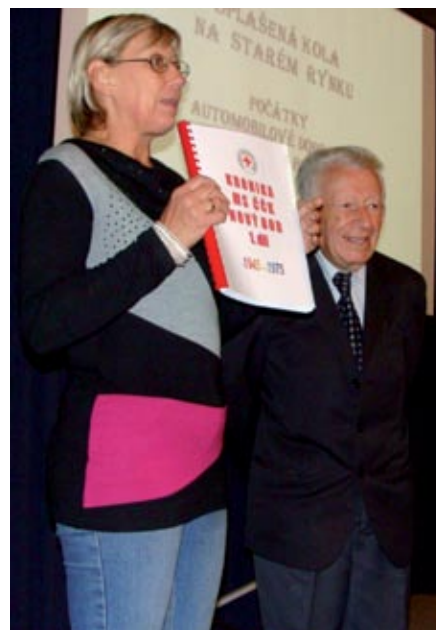
téměř synonymem. Nakonec se opět vrátil do funkce předsedy a ještě ve svých 92 letech byl aktivním členem výboru MS.

Posledních 10 let se zabýval sepsáním Kroniky MS ČČK. Málokdo si asi dokáže představit, jak velký a náročný úkol si

©/. Jeho sen se nakonec splnil, KRONIKA MS ČČK NOVÝ BOR byla slavnostně pokřtěna ve čtvrtek 13. 10. 2011 starostou našeho města Mgr. Jaromírem Dvořákem. Dědečkovi k jeho úctyhodnému a obdivuhodnému dílu pogratuloval

i pan PhDr. Vladislav Jindra – dřívější místní kronikář a neuvěřitelný znalec historie a vedoucí odboru kultury RNDr. Alena Forgáčová. Dědeček byl opravdu moc šťastný, spokojený. Jeho sen se splnil.

Snad skutečně splnil své poslání, jeho kniha byla dopsána. Zatímco Kroniku představil v plné síle a s energií sobě vlastní, krátce po té ho síly opustily a dědeček

zemřel. Jsem moc ráda, že se křtu dočkal, že jsem mu pomohla s vydáním. Škoda, že se ze svého díla a ze zájmu o něj nemohl radovat déle. Byl to obdivuhodný, láskyplný a obětavý člověk. Jsem hrdá na to, že jsem právě jeho vnučkou a mám ho moc ráda.

S láskou a úctou vnučka pana Josefa Špachmana, dlouholetého předsedy MS ČČK Nový Bor, Hana Macelová ml.

FOTO Hana Macelová ■

Novoroční setkání dobrovolníků Jablonecka, akce pod záštitou starosty města pana Petra Betla

11.1.2012 proběhlo v Jablonci n./Nisou ve spolkovém domě Novoroční setkání dobrovolníků Jablonecka, které jako hlavní organizátor připravil Oblastní spolek ČČK v Jablonci nad Nisou. Spoluorganizátorem, který propůjčil prostory velkého sálu a pomohl měrou nemalou k při-

pravě této akce, bylo Centrum sociálních služeb Jablonec, které vede paní Naďa Jozífková. Za město tuto akci navštívil místostarosta pro resort sociální pan Petr Tulpa. Čestným hostem, který pomohl tuto akci opravdu prozářít byla paní Jiřina Šiklová, známá publicistka a socioložka. ■

Dobrovolnictví vzniká podle PhDr. Šiklové z přirozené potřeby člověka být užitečný. Lidé hledají způsob jak naplnit svůj volný čas, jak se začlenit do společnosti např. v seniorském věku, kdy už nejsou pracovně aktivní a dosud mají dost síly, energie a času na to, aby někomu pomohli. „*Ne všichni mohou být zaměstnaní a proč taky, lidé potřebují najít smysl své existence a naplnit svůj život nějakou smysluplnou činností,*“ řekla.

Diskuse se točila i kolem ožehavé romské otázky a hovořilo se o tématu zneužívání sociálních dávek. „*Překvapilo mě, že přišlo hodně lidí a že je tato problematika zajímavá. Bylo vidět, že přišli opravdu ze zájmu, nikdo je nepřemlouval, nesháněli se po žádné prezenční listině, kde by podepsali svou účast,*“ řekla po skončení besedy PhDr. Šiklová.

Tato akce byla připravena jako vyvrcholení loňského Evropského roku dobrovolnictví a měla nastartovat v Jablonci novou tradici. Alespoň jednou v roce uspořádat tako-

vé setkání občanů, neziskových organizací, politiků a odborníků. Diskutovat o situaci, klást otázky, které každá ze

zmíněných skupin má a hledat odpovědi. Myslím, že je na čase neprosazovat individualismus, ale hledat cestu spolupráce mezi jednotlivými neziskovými organizacemi i jednotlivci. Dobrovolníci jsou lidé s vysokým morálním kreditem a je důležité hledat cestu napříč společností, aby se zvýšilo povědomí o hodnotě a významu takovéto činnosti. Je důležité probudit v lidech národní hrdost, tím se prolomí hradby apatie a nezájmu o dění okolo nás a agrese nebude mít v této společnosti místo. Velkým ponaučením zneužití vzrůstající agrese by nám měla být doba let třicátých, kdy nenávisť vystupňoval a vůči jedné skupině zaměřil Hitler. Důležité je, aby toto pochopil každý z nás a každý jeden člověk našel svou hrdost a tím i vlastní hodnotu. Pak ji uvidíme i u těch ostatních a budeme si ji vážit.

Kateřina Havlová,
ředitelka ÚOS ČČK Jablonec n./Nisou ■

„Motivace? Chceme pomáhat druhým“ V Terezíně ocenili ‚zlatem, stříbrem i bronzem‘ dárce krve...

Daruj krev, daruješ život. Řeknete si, omšelá fráze známá z minulosti. Ale stručnější, pravdivější a výstižnější vyjádření těžko někdo vymyslí. Dobrovolníkům, kteří krev darují, se na Litoměřicku věnují. Červený kříž je několikrát do roka zve, aby jim poděkoval. V pondělí se jedno takové setkání uskutečnilo v Terezíně.

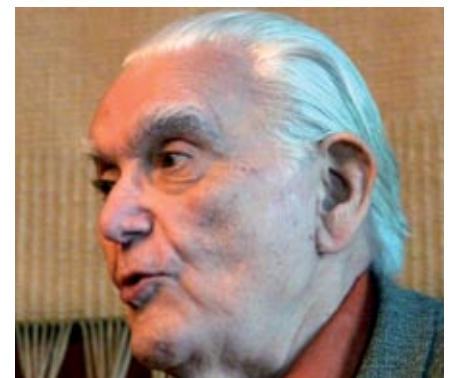
Litoměřický oblastní spolek (OS) k němu pozval 13 dárců.

„Jsou z oblasti Terezínska a Bohušovicka a chceme jim poděkovat a předat ocenění, podobně jako jsme to v průběhu 2. pololetí udělali už dárcům v Litoměřicích, Roudnici a ve Štětí. Ještě nám zbývají Lovosičti,“ říká ředitelka OS Olga Šotnarová. Podle ní – na rozdíl od mnoha jiných regionů v republice, dárců krve na Litoměřicku pomalu, ale jistě přibývá. „Na každém odběru se objeví tak dva tři noví z řad mladých. Takže v evidenci je na Litoměřicku přes 2000 dárců. Dárce krve se může stát každý člověk

ve věku od 18 do 60 let. A mohou být i starší, samozřejmě, podmínkou je dobrý zdravotní stav. Nejžádanější krevní skupinou je stále 0 minus a A – minus,“ upřesňuje ředitelka.

Mezi dárci, kteří v obřadní síni terezínské radnice přebírali z rukou ředitelky OS ČČK, starostky Růženy Čechové i bohušovického starosty Ivo Hynla, byli také Drahoš Matulák z Terezína i o rok

Dárci krve z Terezína v obřadní síni městského úřadu.

Historii Červeného kříže a dárcovství poutavě přiblížil účastníkům setkání nestor litoměřických zdravotníků, lékař Vladimír Valtu.

Vít Bureš převzal Zlatý kříž III. stupně

starší 54letý Vít Bureš z Českých Kopist, oba jsou teď nositeli Zlatého kříže ČČK III. stupně. Krev totiž darovali už osmdesátkrát!

„Teď už je to zase o kousek víc – pět-osmdesátkrát. Poprvé jsem se odvážil v roce 1982, kdy jsem ještě pracoval

v litoměřické nemocnici jako technik, inspirovalo mě asi to prostředí. No a naposledy to bylo asi před měsícem. Jinak chodím tak třikrát čtyřikrát ročně. Nepovažuji to za žádné hrdinství, pokud budu zdravý, budu krev určitě dávat. Přihlásil jsem se i jako dárcce kostní dřeně,

zatím mě však nikdo nevyzval,“ řekl mi Vít Bureš.

Oproti zmíněným dvěma nositelům Zlatého kříže III. stupně je 21letý student Jan Linaj z Terezína, čerstvý držitel bronzové plakety dr. Janského, tak trochu „zelenáč“.

„Já mám svůj vzor v rodině, táta krev taky dává, už téměř osmdesátkrát. A spousta mých kamarádů od hasičů taky dávala krev, takže jsem to před třemi roky zkusil a zalíbilo se mi to, už jsem u toho zůstal. Před dvěma týdny jsem byl na posledním odběru. Další bude někdy v březnu příštího roku. To půjdu taky. Motivace? Chci pomáhat druhým,“ říká sympatický vysokoškolák.

Klíš z úvodu je vlastně o té pomoci. A ta nikdy frází nebude. Krev pomáhá lidem, kteří podstupují náročné operace, kteří mají třeba poruchy srážlivosti krve, nemocným leukémií, atd. Dárci tak opravdu zachraňují životy druhých. Patří jim velký dík!

Text a foto Miroslav Zimmer ■

Rodina uprchlíků z Barmy v péči MS ČČK Poděbrady III.

MS ČČK Poděbrady III mne zaujala aktivitou, která není tak zcela běžná. Když se v Poděbradech objevila uprchlická rodina z Barmy, nabídla se městskému úřadu, že bude uprchlíkům pomáhat v každodenním, běžném životě překonávat překážky a těžkosti a učit je jak se žije v Česku. Předsedkyně MS ČČK, paní Evy Kárníkové jsem se zeptal: „Co vedlo členky vaší skupiny k rozhodnutí věnovat spoustu času jedné barmské rodině?“

Taková činnost je přímo v programu ČČK...pomáhat z důvodu všelidské solidarity a mírnit lidské utrpení...

Pan Neu Zaw Mang utekl z Barmy jako mladík před politickým a lidským útlakem vlády vojenské chunty, který tam panoval beznadějně dlouhou dobu. Při cestě přes Thajsko do Malajsie, kde je úřad komisaře OSN pro uprchlíky se seznámil s mladou ženou, která měla náhodou stejnou cestu. V uprchlickém táboře v Malajsii strávili 8 let. V tom čase se z nich stali manželé a přivydli na svět dvě děti. To třetí už se narodilo v Česku.

Co konkrétně pro tuto rodinu děláte?
Uvádíme ji do naší společnosti a do naší kultury, která je od té jejich dost odlišná. Pomáháme jim při zařizování jejich domácnosti, radíme jim když nevědí „kudy kam“ a

hodně s nimi mluvíme, aby se zaběhli do českého jazyka a do našeho způsobu života.

Těto činnosti se věnuje celá naše skupina, doslova tím žijeme. Při práci se střídáme podle povahy úkolu, který právě řešíme. Moc nás to baví a těší nás, když ze dne na den vidíme jak se naši barmští přátelé rychle a dychtivě učí. Doslova nám „rostou pod rukama“. A také cítíme hrdost, že můžeme přispívat k dobrému jménu Českého červeného kříže a města ve kterém žijeme.

Můžete uvést nějaký zajímavý příběh z vaší spolupráce?

Hlavě rodiny jsme vymysleli, už nevím jak, a proč familiérní jméno Paul.

Aby mohl jezdit do práce přes celé město, dostal darem kolo, které mu ale brzy někdo ukradl. Paul pak musel velmi brzy ráno vstávat, aby nepřišel pozdě do práce. V naší skupině jsme mu tedy sehnali jiné, starší kolo. Když jsme mu ho předávali, Paul slzel radostí a my skoro také.

PhDr. Josef Bubeník,
člen MS ČČK Poděbrady III ■